

Pomul Crăciunului

de George Cozbu

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu
Pădurea iarna doarme, c-așa vrea Dumnezeu.

Și numai câte-un viscol o bate uneori,
Ea plânge-atunci cu hohot, cuprinsă de fiori.

Și tace-apoi, și doarme când viscoarele pier,
În noaptea asta însă vin îngerii din cer.

Și zboară încet de-a lungul pădurilor de brad,
Și cântă-ncet; și mere și flori din sân le cad.

Iar florile s-anină de ramuri până jos
Și cântec, și lumină, și-așa e de frumos.

Iar brazii se deșteaptă, se miră: asta ce-i,
Se bucură și cântă ca îngerii și ei.

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu,
Dar uite ce-ți trimise dintr-însa Dumnezeu.

Un înger rupse-o creangă din brazii cu făclii
Așa cum a găsit-o cu flori și jucării.

De departe într-un staul e-n fașe acum Iisus
Și îngerii, o, câte și câte n-au adus.

Dar El e bun și-mparte la toți câți îl iubesc,
Tu vino și te-nchină, zi: „Doamne-Ți mulțămesc!”

Grafică de Marta Alexandrescu, Pleșești

Nașterea Mântuitorului

de Ion Creangă

În Betleem, colo-n oraș,
Dormeau visând locuitorii,
Iar lângă turmă, pe imas
Stăteau de pază, treji, păstorii.

Păstorii veseli, în oraș,
Spre staul cu pași iuți porniră,
Și-un prunc atât de drăgălaș
Acolo-n paie ei găsiră.

Și-n miez de noapte dulce cânt
Din cer cu stele-a răsunat,
Se rumenise cerul sfânt
Păstorii s-au cutremurat.

Nici leagăn moale, nici vreun pat,
Doar fân mirositor pe jos,
Pe fân, în iesle stă culcat
Micuțul prunc: Iisus Hristos.

Din slăvi un înger coborî:
„Fiți veseli!”, îngerul le-a spus
„Plecați, și-n staul veți găsi
Pe Craiul stelelor de sus!”

El, Fiul domnului și Crai
Al stelelor de farmec pline
De-atunci cu drag, la voi, din Rai
Cu fiecare iarnă vine!...